

Μέλισσα που τρυγούσε νέκταρ αγιότητας

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

[Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας](#)

Η μέλισσα με ανύστακτη επιμέλεια και φιλοπονία όλη της την ζωή εργάζεται τρυγώντας τον έκταραπό τα ποικιλώνυμα άνθη και το μεταποιεί σε γλυκύτατο μέλι. Αυτό το αποθέτει στις κηρήθρες, τις οποίες με σοφία φιλοτεχνεί, χωρίς να βλάπτει κανέναν και χωρίς να καταστρέφει ξένο καρπό η εργασία άλλων. Μάλιστα στην εργασία της αυτήν δεν επιδεικνύεται, αφού εργάζεται αφανώς και χαίρεται με αυτό που παράγει χωρίς να περιμένει αντιμίσθιο, έπαινο ή δώρα.

Μέλισσα έμψυχη υπήρξε και η σήμερα μεταστάσα «εκ του θανάτου εις την ζωήν» (Ιωάν. Ε΄ 24), φίλη των Αγίων και της αγιότητας, «ασκήτρια εν τω κόσμω», Σωτηρία Νούση. Από τα νεανικά της χρόνια αυτή πετούσε στον ανθώνα της Εκκλησίας μας και προσπαθούσε να βρεί τα πιο μυρωδάτα άνθη της, για τα τρέξει

κοντά τους να τρυγήσει το νέκταρ της σοφίας τους και της καθαρής βιοτής τους. Τρυγούσε και το απέθετε στην αγνή καρδιά της, για να τρέφεται και να ευφραίνεται η ίδια, αλλά και με τον μελιστάλακτο λόγο της και την θεοκίνητη γραφίδα της να το αποθέτει και στις καρδιές των φιλαγίων των συναναστροφών της και των αναγνωστών των βιβλίων της.

Από το άνθος του Οσίου Ιερωνύμου της Αιγίνης τρύγησε όλην την ασκητική του ζωή και εμπειρία και μας έδωσε με γλαφυρό και απροσποίητο τρόπο να γνωρίσουμε τα ασκητικά του κατορθώματα, την διδασκαλία του και τα θαυμάσιά του. Χειμώνα- καλοκαίρι τον επισκεπτόταν στην Αίγινα. Αυτός την αποκαλούσε «κόρη», την νουθετούσε και της απεκάλυπτε τα μυστικά του ουρανού ως ουράνιος μυστολέκτης. Το βιβλίο της για τον μεγάλο αυτό σύγχρονο Άγιο ασκητή διαβάσθηκε πολύ και ωφέλησε και ωφελεί ψυχές που ζητούν την ανάβαση της κλίμακας των αρετών.

Από το άνθος του Οσίου Ιωάννου του Δομβοΐτου, στον βίο του οποίου επισταμένως ενδιέτριψε, τρύγησε την ωφέλεια των συναναστροφών της και την οικονομία του χρόνου της ζωής, ώστε να μην τον σπαταλούμε άσκοπα τον χρόνο της επίγειας ζωής μας, αφού κατά το ποίημά του «θα διέλθουμε άπαξ μόνον, φεύ, του βίου την οδόν». Είχε φάκελλο ολόκληρο με θαυμαστά του βίου του και αλληλογραφία του,

την οποίο μελετούσε και θαύμαζε την ακρίβεια της ζωής του αφανούς αυτού λογίου ασκητού.

Από το άνθος του Οσίου Πορφυρίου, του νέου φωστήρος της Εκκλησίας μας, τον οποίο έζησε τόσο στα Καλλίσια, όσο και στο Μήλεσι, τρύγησε το γνήσιο εκκλησιαστικό φρόνημα και την χάρη του Παναγίου Πνεύματος που οικούσε μέσα του μαζί με την κενωτική αγάπη του στην διακονία του πλησίον. Μαζί του έζησε θαυμαστές αποκαλύψεις, γι' αυτό με ενθουσιασμό με παρώτρυνε στην σύνθεση της ακολουθίας του, γνωρίζοντας και τις προσωπικές μου από τον όσιο πατέρα εμπειρίες.

Η πορευόμενη σήμερα την μακαρία οδό αδελφή Σωτηρία τρύγησε νέκταρ και από πολλούς εν ζωή πατέρες, αρχιερείς, ιερείς, μοναχούς, μοναχές και λαϊκούς πνευματοφόρους, όπως τον Μητροπολίτη Λαοδικείας κ. Θεοδώρητο, που επάξια εγκωμίασε στον επικήδειο λόγο της για εξήντα χρόνια γνώριμό του αγωνίστρια του πνεύματος, τον Γέροντα Τίτο, κτίτορα της Μονής του Αγίου Σάββα στα Μέγαρα, και τον επόμενο του Παπαδιαμάντη και Κόντογλου, μοναδικό λογοτέχνη και ποιητή, Καθηγητή Π. Β. Πάσχο. Τους Κυπρίους αδελφούς υπέρμετρα αγαπούσε και όλους τους ποθούντας την ιερωσύνη η έχοντας ιερωθεί αποκαλούσε «Αββάδες» προσδίδοντάς τους την τιμή των οσίων πατέρων της ερήμου. Από αυτούς αξιώθηκε να δει και αρχιερείς, όπως τον συμφοιτητή της Μητροπολίτη Κύκκου κ. κ. Νικηφόρο και το πνευματικό του παιδί, τον Μητροπολίτη Ταμασού Ησαΐα. Ανύστακτα μεριμνούσε για τις ανάγκες των φοιτητών των θεολογικών σχολών και ενστάλλαζε στις καρδιές τους το νέκταρ της αγάπης του Χριστού μας και της φιλότιμης μας Ορθοδοξίας. Υπήρξε ξενοδόχος, πτωχοκόμος, ιεραπόστολος, και καλολόγος, αφού «λόγος σαπρός εκ του στόματός της ουκ εξεπορεύετο» (Εφ. Δ' 29). Εργαζομένη αφανώς, δεν γνωρίζω να έβλαψε κανέναν, τουταντίον γνωρίζω και το καταθέτω, ότι ωφέλησε ψυχές με λόγια και πράξεις. «Όλα για την δόξα του Χριστού» υπήρξε το μήνυμά της και ο εμπλουτισμός της κυψέλης της Εκκλησίας με μέλι γλυκύτατο αγιότητας ο διαρκής και επίμοχθος αγώνας της. Αυτός που σήμερα περατώθηκε με την μετάστασή της εκ των προσκαίρων επί τα αιώνια, εκ των επιγείων προς τα ουράνια, εκ των λυπηροτέρων προς τα θυμηδέστερα.

<https://bit.ly/3xcrsjl>